

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, nar. X
státní příslušnost Z
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j. MV-148126-2/OAM-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j. MV-148126-2/OAM-2023 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že napadeným rozhodnutím byla zkrácena jeho práva coby žadatele o udělení mezinárodní ochrany, v důsledku čehož mu hrozí závažná újma. K tomu uvedl, že žalovaný pochybil, když správní řízení o jeho žádosti dle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil, neboť má žalobce za to, že v jeho věci byl dán důvod pro postup dle § 11a odst. 4 zákona o azylu a opětovné posouzení jeho žádosti. Dále žalobce uvedl, že se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečně zabýval důvody pro zastavení řízení a nezohlednil zásady azylového řízení, přičemž odůvodnění je nedostatečné a zakládá se na nedostatečných informacích. V této souvislosti žalobce uvedl, že opakovaně uváděl, že má nové informace ke své žádosti, nicméně je chce předložit osobně soudu, což chce rovněž nyní, neboť se ze strachu o své zdraví obává poskytnout informace v písemné formě. Žalobce rovněž opětovně sdělil, že docházelo k perzekuci jeho osoby ze strany K. K. z Dánska, přičemž důkazy mohou být poskytnuty taktéž od papeže Františka. Žalobce má za to, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, popřípadě doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť mu hrozí takové nebezpečí, že má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy a hrozí mu závažná újma. Žalobce dále namítl, že veškerý sociální i pracovní život má po mnoha letech již v České republice. Žalobce chce splatit své dluhy, což by však bylo znemožněno nuceným návratem do Z. Dále žalobce namítl, že politická a humanitární situace v Z je vyostřená a z humanitárního hlediska zoufalá i podle oficiálních informací Lékařů bez hranic ze dne 17. 5. 2022. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť žalovaný nedostatečně posoudil a nerozvedl možnost udělení doplňkové ochrany. Žalobce namítl porušení svých práv podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nedostal možnost seznámit se s podklady rozhodnutí. Žalobce se sice tohoto práva vzdal, ale je povinností žalovaného, aby žalobce k uplatnění práva na seznámení s podklady rozhodnutí vyzval.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že se jedná o již v pořadí čtvrtou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný neshledal, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo pronásledování z důvodů podle § 12 nebo mu hrozilo nebezpečí vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. K námitce neseznámení s podklady pro vydání rozhodnutí žalovaný uvedl, že řízení o další opakované žádosti je specifickým typem řízení, když již v předchozích řízeních byly žalobcovy důvody týkající se žádosti o udělení mezinárodní ochrany posouzeny a řízení o další opakované žádosti je tak *de facto* ukončeno procesním usnesením, kde je tato skutečnost uvedena s tím, že opakovaně uváděné shodné důvody byly již dostatečně posouzeny v předchozích řízeních. Žádné nové nebyly žalobcem uvedeny a nedošlo ani ke změně situace v zemi původu. Žalovaný se

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

domnívá, že nebylo jeho povinností provést seznámení s podklady podle § 36 odst. 3 správního řádu. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

IV.

Obsah správního spisu

4. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
5. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 10. 4. 2017. Jako důvod k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany tehdy uvedl onemocnění schizofrenií a obavu, že by se mu v Z nedostalo takové úrovně lékařské péče jako v ČR. Při seznámení s podklady rozhodnutí poté žalobce jako další důvod své žádosti doplnil aktuální situaci v Z, konkrétně konflikty mezi anglofonní a frankofonní částí země. Rozhodnutím ze dne 30. 1. 2018, č. j. OAM-280/ZA-ZA11-HA10-2017 žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu v žádné její formě. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 10. 2020, č. j. 13 Az 10/2018-60. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2021, č. j. 4 Azs 384/2020-35 odmítnuta.
6. Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 15. 10. 2021. K důvodům této žádosti žalobce sdělil, že o mezinárodní ochranu žádal již v dubnu 2017 s tím, že v minulém řízení říkal, že ztratil povolení k pobytu, avšak to v současné době podle něj není takový problém, jako jsou jeho mentální problémy, síly, které na něj útočí. Žalobce potvrdil, že problémy se schizofrenií uváděl již v rámci správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, avšak nezmínil, že ho v roce 2010 proklel dánský muž (při seznámení s podklady žalobce uvedl, že dánský muž se jmenuje K. K.). K tomu žalobce dodal, že jeho domněnku o prokletí může potvrdit rovněž papež. Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 12. 2021, č. j. OAM-866/ZA-ZA11-ZA03-2021 bylo řízení o této žádosti dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno z důvodu nepřípustnosti žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2022, č. j. 13 Az 6/2022-47. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2022, č. j. 10 Azs 223/2022-28 odmítnuta.
7. Třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 29. 11. 2022. Jako důvod k podání této žádosti žalobce sdělil, že jeho druhá žádost se nedostala do závěrečného osobního jednání u Nejvyššího správního soudu, žalobce tak nemohl předložit důkazy o případu jeho perzekuce ze strany K. K. a nadále trpí touto perzekucí. Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 12. 2022, č. j. MV-211746-2/OAM-2022 bylo řízení o této žádosti zastaveno podle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2023, č. j. 2 Az 34/2022-58. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2023, č. j. 4 Azs 353/2023-28 odmítnuta.
8. Další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 4. 9. 2023, přičemž ji odůvodnil svými dluhy, hrozícím bankrotem a související nutností získat pracovní povolení, aby si mohl najít práci a dluhy mohl splatit. Žalobce opakovaně uvedl, že jej pronásledoval K. K. z Dánska, snažil se žalobce několikrát zabít v jeho práci i doma.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Předchozí žádost o udělení mezinárodní ochrany se nedostala do závěrečného osobního jednání u Nejvyššího správního soudu, žalobce tak nemohl předložit důkazy a potvrzení od papeže Františka. Dále žalobce uvedl, že musí podporovat rodinu v Africe a chce si najít manželku a mít s ní děti.

9. Dne 11. 9. 2023 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již jeho čtvrtá v pořadí. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by jmenovaný byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. K žalobcově potřebě pracovního povolení, aby si mohl najít práci, zaplatit dluhy a založit rodinu, žalovaný dodal, že důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem přesně vymezeny, jsou poměrně úzké a potřeba získat pracovní povolení mezi ně rozhodně nepatří. Ve výčtu materiálů, z nichž při rozhodování vycházel, žalovaný uvedl: spisový materiál k předchozím řízením o udělení mezinárodní ochrany a dále informace, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Z, konkrétně Informaci MZV ČR – Z – Situace anglicky hovořících občanů a navrátilců, ze dne 13. 6. 2023, č. j. 112652/2023-MZV/LPTP, která je součástí spisového materiálu. Dále žalovaný po vyhodnocení podkladů uzavřel, že v Z nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována žalobcova předchozí žádost ani k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný konstatoval naplnění podmínek § 11a odst. 3 zákona o azylu. Z těchto důvodů žalovaný rozhodl, jak je výše uvedeno.

V.

Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

10. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. K jednání u Městského soudu v Praze dne 18. 4. 2024 se žalobce bez omluvy nedostavil, přestože byl řádně a včas předvolán. Soud proto dle § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) ve věci jednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.
12. Zástupce žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhnul zamítnutí žaloby.
13. Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu *pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

mezinárodní ochrany o kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná; o druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a; nebo o druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).

14. Podle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu brozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.
15. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2019, č. j. 5 Azs 210/2017 – 23). Z uvedeného vyplývá, že žalovaný má povinnost zabývat se nejen tím, zda žádost žadatele obsahuje nové skutečnosti či zjištění relevantní pro případné udělení mezinárodní ochrany, ale také tím, zda nedošlo k takové změně situace v zemi původu, která by rovněž mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
16. Nejvyšší správní soud se zabýval i změnou právní úpravy, následkem které došlo k podstatné změně právní úpravy obsažené v zákoně o azylu spočívající v rozlišování mezi (první) opakovanou a dalšími opakovanými žádostmi, přičemž tato úprava je zcela nová (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017–38). Uvedl, že byt' je odlišný text § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu ve znění účinném do 17. 12. 2015, § 11a odst. 1 aktuálního znění zákona a také jeho § 11a odst. 3, je z nich zřejmé, že se správní orgán při posuzování všech opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu zabývá stejnou otázkou – zda tu nejsou nové skutečnosti nebo zjištění, které by mohly vést k udělení mezinárodní ochrany. Důvod rozlišování mezi první a další opakovanou žádostí tedy není v okruhu věcných problémů, které se při rozhodování o nich řeší, ale spočívá v tom, že cizinci nadále nesvědčí postavení žadatele o mezinárodní ochranu ani práva a oprávnění s tím spojená. Z uvedeného jednoznačně vyplývá závěr, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí rovněž obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Na tento závěr pak Nejvyšší správní soud odkázal i ve svých dalších rozhodnutích (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 6 Azs 15/2019 – 26).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

17. Námitky žalobce směřují ve své podstatě proti závěru žalovaného o naplnění podmínek pro postup dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu, tedy pro zastavení řízení o další opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce má za to, že jsou dány důvody pro posouzení nově uplatněné argumentace, která vychází zejména z toho, že je žalobce nadále cílem perzekuce ze strany K. K. z Dánska. Nadto žalobce v žalobě uvedl rovněž vyostřenou a z humanitárního hlediska zoufalou politickou a humanitární situaci v Z.
18. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný posoudil důvody současné žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany. V této souvislosti uvedl, že žalobce ve své další opakované žádosti jako důvod podání uvedl skutečnost, že byl v říjnu 2010 v kanceláři firmy Infosys v Brně perzekučně napaden ze strany pana K. K. z Dánska. Žalovaný zdůraznil, že uvedeným důvodem se již řádně zabýval v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany žalobce, kdy uvedl, že tato žalobcem uvedená údajně nová skutečnost se netýká změny situace v zemi jeho původu ani důvodů, pro něž by měl mít žalobce jakékoliv obavy v případě svého návratu do vlasti, tím méně pak svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování podle § 12 zákona o azylu, nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. K potřebě získat pracovní povolení žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem přesně vymezeny, jsou poměrně úzké a potřeba získat pracovní povolení mezi ně rozhodně nepatří. S ohledem na uvedené žalovaný uvedl, že má za to, že nejde o nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, jejichž vznik by se datoval po pravomocném ukončení předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, a neshledal tak důvody pro opětovné posouzení žalobcovy žádosti.
19. Pokud jde o důvod další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tedy že je žalobce nadále cílem perzekuce ze strany K. K. z Dánska, nelze než konstatovat, že tímto důvodem se žalovaný zabýval a řádně vypořádal v rozhodnutí o druhé žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17. 12. 2021, č. j. OAM-866/ZA-ZA11-ZA03-2021, přičemž toto rozhodnutí obstálo i v následném soudním přezkumu.
20. Žalovaný tudíž zcela správně dospěl k závěru, že nejde o novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by vedla k opětovnému posouzení žádosti žalobce. Soud se s jeho závěry plně ztotožňuje.
21. Žalovaný se rovněž zabýval tím, zda v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti, přičemž dospěl k závěru, že v zemi původu žalobce nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována žalobcova předchozí žádost ani k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. V této souvislosti si žalovaný obstaral aktuální zprávy o zemi původu, které v žalobě nebyly zpochybněny, a není v souvislosti s nimi nic namítáno.
22. Dle soudu tedy žalovaný v souladu se shora citovanou judikaturou v odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Námitky žalobce jsou nedůvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

23. Nad rámec pak soud považuje za potřebné připomenout, že za situace, kdy v daném případě byly naplněny podmínky pro postup dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu, tedy pro zastavení řízení o další opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, nebyl zde již prostor pro meritorní posouzení této žádosti. Žalovaný proto v případě žalobce postupoval zcela správně, když znovu neposuzoval naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v jejích jednotlivých formách.
24. Žalobce dále namítal, že mu nebylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Ty byly v daném případě tvořeny předchozími žádostmi žalobce o udělení mezinárodní ochrany a rozhodnutími o nich a dále Informací MZV ČR – Z – Situace anglicky hovořících občanů a navrátilců, ze dne 13. 6. 2023, č. j. 112652/2023-MZV/LPTP.
25. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
26. Soud se tedy zabýval tím, zda byl žalovaný povinen postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu, pokud řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 11a odst. 3 zákona o azylu.
27. Ze znění § 36 odst. 3 správního řádu je zřejmé, že právo účastníka řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí se vztahuje výlučně na rozhodnutí ve věci, nikoliv na procesní rozhodnutí, mezi která patří i usnesení o zastavení řízení. Podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 2. 2016, č. j. 15 A 196/2013-49: *„Ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004 se vztahuje výlučně na rozhodnutí ve věci, a nikoliv na pouhá procesní rozhodnutí, mezi něž dozajista patří i rozhodnutí o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) téhož zákona.“*
28. Smyslem tohoto procesního práva je dát účastníkovi k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění. Zároveň k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí by měla být správním orgánem stanovena přiměřená lhůta a současně by měla být dána i přiměřená lhůta k vyjádření k těmto podkladům. Správní orgán však usnesení o zastavení řízení podle § 11a zákona o azylu může vydat pouze do deseti dnů ode dne podání žádosti, je zřejmé, že zpravidla by bylo velmi problematické tuto lhůtu stihnout při aplikaci § 36 odst. 3 správního řádu. Absence práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí je typickým znakem tzv. zkrácených správních řízení (srov. Správní řád: Komentář. Wolters Kluwer. KOPECKÝ, Martin, Josef STAŠA, Jana BALOUNOVÁ, Jan MALAST, Olga POUPEROVÁ, Pavel KOPECKÝ a Zuzana ADAMUSOVÁ. § 36).
29. Soud si je vědom, že povaha usnesení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu je specifická v tom, že v řízení o další opakované žádosti žalovaný posuzuje, zda nedošlo k zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Zároveň však žalobce má proti případným pochybením žalovaného v tomto směru obranu. Jednak sám žalobce může v řízení o další opakované žádosti tvrdit a dokládat podstatnou změnu poměrů ve vlasti, nedostatky ohledně shromážděných podkladů či jejich nesprávné vyhodnocení pak může namítat v řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí (případně spolu s návrhem na vydání předběžného opatření).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

30. Žalobce však v projednávaném případě v podané čtvrté žádosti o udělení mezinárodní ochrany netvrdil nic ohledně situace v Z, v žalobě sice tvrdí, že politická i humanitární situace v Z je vyostřená, avšak toto své tvrzení dále nijak neprokázal. Naopak z Informace MZV ČR – Z – Situace anglicky hovořících občanů a navrátilců, ze dne 13. 6. 2023, č. j. 112652/2023-MZV/LPTP, která tvořila podklad pro vydání rozhodnutí a která je součástí spisového materiálu, vyplývá, že nedošlo k takové změně bezpečnostní situace v Z, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Žalobce v podané žalobě sice namítal, že mu nebylo umožněno se s uvedeným podkladem seznámit, zároveň však k této zprávě nečiní jakékoli vyjádření, nedokládá žádné zprávy o zemi původu, které této zprávě odporují, neuvádí, v čem by tato zpráva mohla být nesprávná, nedostatečná, nepřesná, či neaktuální. Žalobce v žalobě sice s odkazem na Lékaře bez hranic uvádí, že začátkem roku 2022 se střety mezi vládními jednotkami a separatistickými ozbrojenými skupinami z anglicky mluvící komunity na severozápadě a jihozápadě země vyostřily, tímto však argumentace žalobce končí. Žalobce v této souvislosti nepopsal žádnou konkrétní jemu hrozící újmu. S ohledem na uvedené neshledal soud v postupu žalovaného porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Námitku tak soud neshledal důvodnou.
31. Městský soud v Praze na základě výše uvedeného uzavírá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise, přičemž žalovaný svůj závěr o naplnění podmínek pro postup dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem v rozhodnutí odůvodnil.

VI.

Závěr a náklady řízení

32. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
33. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** kasační stížnost přípustná podle § 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu.

Praha 18. dubna 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.